

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 16ης Ιουλίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 2004/48/EK — Άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε' — Πώληση εμπορευμάτων απομιμήσεως/παραποιήσεως — Δικαίωμα ενημερώσεως στο πλαίσιο αγωγής αφορώσας προσβολή του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία παρέχει τη δυνατότητα στα τραπεζικά ιδρύματα να αρνούνται να απαντήσουν σε αίτημα παροχής πληροφοριών σχετικών με τραπεζικό λογαριασμό (τραπεζικό απόρρητο)»

Στην υπόθεση C-580/13,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) με απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2013, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Νοεμβρίου 2013, στο πλαίσιο της δίκης

Coty Germany GmbH

κατά

Stadtsparkasse Magdeburg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο τμήματος, K. Jürimäe, J. Malenovský (εισηγητή), M. Safjan και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Coty Germany GmbH, εκπροσωπούμενη από τον M. Fiebig, Rechtsanwalt,
- η Stadtsparkasse Magdeburg, εκπροσωπούμενη από τον N. Gross, Rechtsanwalt,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και J. Kemper,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Bulst και F. Wilman,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45, και διορθωτικό ΕΕ L 195, σ. 16).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ Coty Germany GmbH (στο εξής: Coty Germany), εταιρίας που είναι δικαιούχος δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, και τραπεζικού ιδρύματος, της Stadtsparkasse Magdeburg (στο εξής: Stadtsparkasse), σχετικά με την άρνηση της τελευταίας να παράσχει στην Coty Germany πληροφορίες σχετικές με τραπεζικό λογαριασμό.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 10, 13, 15, 17 και 32 της οδηγίας 2004/48 έχουν ως εξής:
 - «(2) Η προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στον εφευρέτη ή στον δημιουργό να αποκομίζει νόμιμο κέρδος από την εφεύρεση ή τη δημιουργία του. Θα πρέπει επίσης να επιτρέπει την ευρύτερη δυνατή διάδοση των νέων έργων, ιδεών και γνώσεων. Συγχρόνως, δεν θα πρέπει να παρακωλύει την ελευθερία της έκφρασης, την ελεύθερη κυκλοφορία των πληροφοριών ή την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένου του Διαδικτύου.
- [...]
- (10) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προσέγγιση των νομοθετικών συστημάτων προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλό, ισοδύναμο και ομοιογενές επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά.
- [...]
- (13) Είναι σκόπιμο να ορισθεί το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας με τον ευρύτερο δυνατό τρόπο, ούτως ώστε να συμπεριλάβει το σύνολο των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που καλύπτονται από τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις και/ή από την εθνική νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους [...]
- [...]
- (15) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει το ουσιαστικό δίκαιο διανοητικής ιδιοκτησίας, την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών [(ΕΕ L 281, σ. 31)], την οδηγία 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με τη θέσπιση ενός κοινοτικού πλαισίου για τις ηλεκτρονικές υπογραφές [(ΕΕ 2000, L 13, σ. 12)], και την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά [(ΕΕ L 178, σ. 1)].

[...]

- (17) Τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που προβλέπει η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προσδιορίζονται σε κάθε περίπτωση κατά τρόπον ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών χαρακτηριστικών κάθε δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και, κατά περίπτωση, του εσκεμμένου ή μη εσκεμμένου χαρακτήρα της προσβολής.

[...]

- (32) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [στο εξής: Χάρτης]. Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί συγκεκριμένα στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της διανοητικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του εν λόγω Χάρτη.»

- 4 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48:

«Η παρούσα οδηγία δεν θίγει:

- α) τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν το ουσιαστικό δίκαιο διανοητικής ιδιοκτησίας, την οδηγία 95/46/ΕΚ, την οδηγία 1999/93/ΕΚ ή την οδηγία 2000/31/ΕΚ, εν γένει, και ειδικότερα τις διατάξεις των άρθρων 12 έως 15 της οδηγίας 2001/31/ΕΚ.»

- 5 Το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48, με τίτλο «Δικαίωμα ενημέρωσης», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και κατόπιν αιτιολογημένου και αναλογικού αιτήματος του [ενάγοντος], οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να δύνανται να διατάσσουν την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών, που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, από τον παραβάτη και/ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο το οποίο:

- α) βρέθηκε να κατέχει τα παράνομα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα,
β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα,
γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος,
ή
δ) υποδείχθηκε, από το πρόσωπο των στοιχείων α', β' ή γ', ως εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών.

2. Οι πληροφορίες της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται:

- α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής·

- β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που εισπράχθηκε για τα εν λόγω εμπορεύματα ή υπηρεσίες.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων κανονιστικών διατάξεων οι οποίες:
- α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης·
- β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται βάσει του παρόντος άρθρου·
- γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης·
- δ) παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης της παροχής πληροφοριών που θα υποχρέωναν το κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 πρόσωπο να παραδεχθεί τη συμμετοχή του ιδίου ή των στενών συγγενών του στην προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας,
- ή
- ε) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.»
- 6 Η οδηγία 95/46 ορίζει στο άρθρο της 2, με τίτλο «Ορισμοί», τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα”, κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί (“το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα”)· ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από φυσική, βιολογική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική άποψη·
- β) “επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα”, κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώρηση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η ανακοίνωση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η εναρμόνιση ή ο συνδυασμός, καθώς και το κλείδωμα, η διαγραφή ή η καταστροφή·

[...]».

Το γερμανικό δίκαιο

- 7 Ο νόμος περί σημάτων (Markengesetz) της 25ης Οκτωβρίου 1994 (BGBl. 1994 I, σ. 3082), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 19ης Οκτωβρίου 2013 (BGBl. 2013 I, σ. 3830, στο εξής: Markengesetz), ορίζει στο άρθρο 19, με τίτλο «Δικαίωμα ενημερώσεως», τα εξής:

«1. Ο δικαιούχος σήματος ή εμπορικής επωνυμίας μπορεί να ζητεί από τον παραβάτη, στις περιπτώσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα άρθρα 14, 15 και 17, την άμεση παροχή πληροφοριών περί της προελεύσεως και του δικτύου διανομής των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών που φέρουν μη νόμιμη ένδειξη.

2. Σε περίπτωση πρόδηλης προσβολής ή στις περιπτώσεις στις οποίες ο δικαιούχος εμπορικού σήματος ή εμπορικής επωνυμίας άσκησε αγωγή κατά του παραβάτη, το δικαίωμα υφίσταται, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, επίσης κατά του προσώπου που, σε εμπορική κλίμακα,

- 1) κατείχε το παράνομο εμπόρευμα,
- 2) χρησιμοποίησε τις παράνομες υπηρεσίες,
- 3) παρείχε υπηρεσίες που χρησιμοποιήθηκαν για τις προσβολές του δικαιώματος αυτού ή
- 4) σύμφωνα με στοιχεία που παρέσχε οποιοδήποτε από τα πρόσωπα που αναφέρονται στα σημεία 1, 2 ή 3 ανωτέρω, συμμετείχε στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εν λόγω εμπορευμάτων ή στην παροχή των εν λόγω υπηρεσιών,

εκτός εάν το εν λόγω πρόσωπο δικαιούται να αρνηθεί να καταθέσει στη διαδικασία κατά του παραβάτη βάσει των άρθρων 383 έως 385 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [(Zivilprozessordnung)]. Σε περίπτωση εγέρσεως αξιώσεως δυνάμει του δικαιώματος ενημερώσεως ενώπιον των δικαστηρίων σύμφωνα με την πρώτη περίοδο, το δικάζον δικαστήριο μπορεί να αναστείλει, κατόπιν σχετικής αιτήσεως, την εκκρεμή διαφορά κατά του παρανομούντος μέχρι της επιλύσεως της διαφοράς ως προς το δικαίωμα ενημερώσεως. Το υπόχρεο προς προσκόμιση πληροφοριών πρόσωπο μπορεί να ζητήσει από τον ζημιωθέντα να τον αποζημιώσει για τις δαπάνες τις οποίες συνεπάγεται η παροχή των σχετικών πληροφοριών.

[...]»

- 8 Το άρθρο 383 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως είχε στις 5 Δεκεμβρίου 2005 (*BGBI.* 2005 I, σ. 3202), με τίτλο «Άρνηση μαρτυρίας για προσωπικούς λόγους», ορίζει, στην παράγραφο 1, αυτού, τα εξής:

«Δικαιούνται να αρνηθούν να καταθέσουν

[...]

6. τα άτομα στα οποία, λόγω του αξιώματος, της θέσεως ή του επαγγέλματός τους, έχουν γνωστοποιηθεί πραγματικά περιστατικά τα οποία, λόγω της φύσεώς τους ή βάσει νομοθετικών διατάξεων, πρέπει να τηρούνται απόρρητα, τούτο δε αποκλειστικά όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά τα οποία αφορά η υποχρέωση εχεμύθειας [...].»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 9 Η Coty Germany παράγει και διανέμει αρώματα και είναι κάτοχος αποκλειστικής αδειας για το κοινοτικό σήμα Davidoff Hot Water, που έχει καταχωριστεί, με τον αριθμό 968661, για είδη αρωματοποιίας.
- 10 Τον Ιανουάριο του 2011 η Coty Germany αγόρασε, μέσω διαδικτυακής πλατφόρμας πωλήσεων, μια φιάλη αρώματος με το σήμα Davidoff Hot Water. Κατέβαλε το αντίτυπο του προϊόντος αυτού στον τηρούμενο στην Stadtsparkasse τραπεζικό λογαριασμό τον οποίο είχε υποδείξει ο πωλητής.
- 11 Όταν διαπίστωσε ότι είχε αγοράσει προϊόν παραποίησης/απομιμήσεως, η Coty Germany ζήτησε από τη διαδικτυακή πλατφόρμα πωλήσεων να της γνωστοποιήσει το πραγματικό όνομα του δικαιούχου του λογαριασμού που αυτός τηρούσε στην πλατφόρμα μέσω της οποίας είχε πωληθεί το ως άνω άρωμα,

δεδομένου ότι η πώληση είχε διενεργηθεί με ψευδώνυμο. Το υποδειχθέν άτομο δέχθηκε ότι ήταν ο δικαιούχος του λογαριασμού αυτού, αλλά αρνήθηκε ότι ήταν ο πωλητής του προϊόντος και, επικαλούμενο το δικαίωμά του να μην καταθέσει, αρνήθηκε να παράσχει περισσότερες πληροφορίες.

- 12 Η Coty Germany στράφηκε ακολούθως κατά της Sparkasse βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 2, του νόμου περί σημάτων, ζητώντας από αυτήν το όνομα και τη διεύθυνση του δικαιούχου του τραπεζικού λογαριασμού στον οποίο κατέβαλε το τίμημα για το προϊόν παραποίησης/απομίμησης που αγόρασε. Η Sparkasse, επικαλούμενη το τραπεζικό απόρρητο, αρνήθηκε να της παράσχει την εν λόγω πληροφορία.
- 13 Η Coty Germany άσκησε αγωγή ενώπιον του Landgericht Magdeburg (περιφερειακού δικαστηρίου του Μαγδεβούργου), το οποίο υποχρέωσε τη Stadtsparkasse να παράσχει τις ζητούμενες πληροφορίες.
- 14 Το Oberlandesgericht Naumburg (εφετείο του Naumburg), ενώπιον του οποίου άσκησε έφεση η Stadtsparkasse, εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση, κρίνοντας ότι το αίτημα ανακοινώσεως των σχετικών πληροφοριών δεν ήταν βάσιμο λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 19, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, σημείο 3, του Markengesetz.
- 15 Το Oberlandesgericht Naumburg έκρινε ότι, μολονότι οι υπηρεσίες εκ μέρους της Stadtsparkasse, εν προκειμένω οι υπηρεσίες τρεχούμενου λογαριασμού, είχαν χρησιμοποιηθεί για την άσκηση της σχετικής με την απομίμηση προϊόντος δραστηριότητας, η Stadtsparkasse, ως τραπεζικό ίδρυμα, εδικαιούτο να αρνηθεί να καταθέσει ως μάρτυρας στο πλαίσιο αστικής διαδικασίας, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του Markengesetz, σε συνδυασμό με το άρθρο 383, παράγραφος 1, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
- 16 Το ως άνω δικαστήριο έκρινε ότι το συμπέρασμα αυτό δεν κλονιζόταν από την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στις διατάξεις αυτές έναντι της οδηγίας 2004/48.
- 17 Η Coty Germany άσκησε αναίρεση («Revision») ενώπιον του Bundesgerichtshof (ανώτατου ομοσπονδιακού δικαστηρίου) εμμένοντας στα αιτήματά της. Διατηρώντας αμφιβολίες όσον αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 2004/48, ειδικότερα του άρθρου 8 αυτής, το Bundesgerichtshof αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/48/ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση όπως της κύριας δίκης, παρέχει τη δυνατότητα σε τραπεζικό ίδρυμα να αρνηθεί κατ' επίκληση του τραπεζικού απορρήτου την κατ' άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας παροχή πληροφοριών ως προς το όνομα και τη διεύθυνση δικαιούχου τραπεζικού λογαριασμού;»

Επί του παραδεκτού

- 18 Η Stadtsparkasse διατείνεται ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη ισχυριζόμενη ότι η διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί, το αιτούν δικαστήριο διέπεται όχι από την οδηγία 2004/48, αλλά αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο, καθόσον το επίμαχο αίτημα παροχής πληροφοριών της κύριας δίκης δεν εντάσσεται σε διαδικασία αφορώσα προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, αλλά αφορά περίπτωση πρόδηλης προσβολής δικαιωμάτων συνδεδεμένων με κοινοτικό σήμα. Η περίπτωση όμως αυτή δεν εμπίπτει στην οδηγία 2004/48.
- 19 Συναφώς, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 20 των προτάσεών του, αίτημα παροχής πληροφοριών υποβαλλόμενο στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικής με πρόδηλη προσβολή δικαιωμάτων αφορώντων σήμα εμπίπτει όντως στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48.

- 20 Το ως άνω συμπέρασμα επιρρωννύεται από την αιτιολογική σκέψη 13 της οδηγίας 2004/48, κατά την οποία είναι σκόπιμο να ορισθεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής με τον ευρύτερο δυνατό τρόπο, ούτως ώστε να συμπεριλάβει το σύνολο των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που καλύπτονται από τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις και/ή από την εθνική νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η οδηγία αυτή έχει επίσης εφαρμογή σε διαδικασία σχετική με προσβολή δικαιωμάτων συνδεομένων με κοινοτικό σήμα.
- 21 Κατά συνέπεια, η αίτηση προδικαστικής απόφασεως κρίνεται παραδεκτή.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 22 Με το ερώτημά του το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατά βάση, αν το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 2004/48 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη η οποία, σε καταστάσεις όπως αυτή της κύριας δίκης, παρέχει τη δυνατότητα σε τραπεζικό ίδρυμα να επικαλεστεί το τραπεζικό απόρρητο για να αρνηθεί να παράσχει, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της εν λόγω οδηγίας, πληροφορίες σχετικές με το όνομα και τη διεύθυνση του δικαιούχου τραπεζικού λογαριασμού.
- 23 Πρώτον, από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της οδηγίας 2004/48 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά προσβολή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και κατόπιν αιτιολογημένου και σύμφωνου με την αρχή της αναλογικότητας αιτήματος του ενάγοντος, οι αρμόδιες δικαστικές αρχές μπορούν να διατάσσουν την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών που προσβάλλουν δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, από κάθε πρόσωπο που διαπιστώνεται ότι παρέχει, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για τη δραστηριότητα της απομιμήσεως.
- 24 Η ως άνω διάταξη πρέπει να ληφθεί υπόψη με γνώμονα την αιτιολογική σκέψη 17 αυτής, κατά την οποία τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκαταστάσεως που προβλέπει η εν λόγω οδηγία πρέπει να προσδιορίζονται σε κάθε περίπτωση κατά τρόπον ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε συγκεκριμένου δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, καθώς και, κατά περίπτωση, ο εσκεμμένος ή μη εσκεμμένος χαρακτήρας της προσβολής.
- 25 Δεύτερον, από το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 2004/48 απορρέει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, αυτής έχει εφαρμογή υπό την επιφύλαξη άλλων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που διέπουν την προστασία του απορρήτου των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 26 Δεν αμφισβητείται ότι ένα τραπεζικό ίδρυμα, όπως αυτό της κύριας δίκης, μπορεί να καλύπτεται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της οδηγίας 2004/48. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι η εκ μέρους ενός τέτοιου τραπεζικού ιδρύματος γνωστοποίηση του ονόματος και της διεύθυνσεως πελάτη του συνιστά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχεία α΄ και β΄, της οδηγίας 95/46.
- 27 Κατά συνέπεια, εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που παρέχει τη δυνατότητα σε τραπεζικό ίδρυμα να μην γνωστοποιεί τις ζητούμενες πληροφορίες στο πλαίσιο αστικής διαδικασίας, επικαλούμενο το τραπεζικό απόρρητο, ενδέχεται να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 2004/48.
- 28 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της οδηγίας 2004/48 σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε΄, αυτής, επιβάλλουν να γίνονται σεβαστά ορισμένα δικαιώματα. Συγκεκριμένα, πρέπει να γίνονται σεβαστά, αφενός, το δικαίωμα ενημερώσεως και, αφετέρου, το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

- 29 Το δικαίωμα ενημερώσεως του οποίου λογίζεται ότι απολαύει ο ενάγων στο πλαίσιο αγωγής σχετικής με προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας αποσκοπεί, με τον τρόπο αυτόν, στο πλαίσιο του σχετικού τομέα, να εξασφαλίσει την εφαρμογή στην πράξη του θεμελιώδους δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, το οποίο εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη και να διασφαλίσει με τον τρόπο αυτόν την αποτελεσματική άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας, της οποίας αποτελεί μέρος και το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας που προστατεύεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, αυτής. Πράγματι, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεων του, το πρώτο από τα θεμελιώδη αυτά δικαιώματα συνιστά αναγκαίο μέσο προς προστασία του δευτέρου.
- 30 Το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που απονέμεται στα άτομα περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48, αποτελεί μέρος του θεμελιώδους δικαιώματος κάθε ατόμου προς διασφάλιση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, όπως εγγυάται το άρθρο 8 του Χάρτη και η οδηγία 95/46.
- 31 Όσον αφορά τα ως άνω δικαιώματα, από την αιτιολογική σκέψη 32 της οδηγίας 2004/48 προκύπτει ότι αυτή αναγνωρίζει τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις κατοχυρωμένες με τον Χάρτη αρχές. Ειδικότερα, η εν λόγω οδηγία αποσκοπεί στη διασφάλιση του πλήρους σεβασμού της διανοητικής ιδιοκτησίας, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του Χάρτη.
- 32 Ταυτοχρόνως, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/48 και από τις αιτιολογικές σκέψεις 2 και 15 της οδηγίας αυτής, η προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας δεν πρέπει να συνιστά πρόσκομμα, ιδίως, στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, οπότε η οδηγία 2004/48 δεν μπορεί να θίξει, ειδικότερα, την οδηγία 95/46.
- 33 Έτσι, η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως θέτει το ζήτημα του αναγκαίου συμβιβασμού μεταξύ των επιταγών που συνδέονται με την προστασία διαφορετικών θεμελιωδών δικαιωμάτων, δηλαδή, αφενός, του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και, αφετέρου, του δικαιώματος προστασίας των προσωπικών δεδομένων (βλ., επ' αυτού, απόφαση *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψη 65).
- 34 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, πρώτον, ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το δίκαιο της Ένωσης επιτάσσει στα κράτη μέλη να στηρίζονται, κατά την εφαρμογή των μέτρων μεταφοράς των οδηγιών αυτών στο εσωτερικό δίκαιο, σε ερμηνεία η οποία καθιστά δυνατή την εξασφάλιση δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύονται από την έννομη τάξη της Ένωσης. Στη συνέχεια, κατά την εφαρμογή των μέτρων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη των εν λόγω οδηγιών, οι αρχές και τα δικαστήρια των κρατών μελών οφείλουν όχι μόνο να ερμηνεύουν το εθνικό τους δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο προς τις οδηγίες αυτές, αλλά και να μη βασίζονται σε ερμηνεία αυτών που θα μπορούσε να έλθει σε σύγκρουση με τα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα ή με τις λοιπές γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης (βλ. απόφαση *Promusicae*, C-275/06, EU:C:2008:54, σκέψη 70).
- 35 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη ορίζει ειδικότερα ότι κάθε περιορισμός της ασκήσεως των αναγνωριζόμενων δικαιωμάτων και ελευθεριών πρέπει να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών, και ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι μέτρο που συνεπάγεται κατάφωρη προσβολή δικαιώματος προστατευόμενου από τον Χάρτη πρέπει να λογίζεται ως μη σύμφωνο προς την απαίτηση εξασφάλισης μιας τέτοιας δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων των οποίων απαιτείται συγκερασμός (βλ., όσον αφορά σχετική διαταγή, αποφάσεις *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, σκέψη 48 και 49, καθώς και *Sabam*, C-360/10, EU:C:2012:85, σκέψεις 46 και 47).
- 36 Εν προκειμένω, η επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική διάταξη παρέχει τη δυνατότητα σε τραπεζικό ίδρυμα να επικαλεστεί το τραπεζικό απόρρητο για να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες, στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/48, σχετικές με το όνομα και τη διεύθυνση

του δικαιούχου τραπεζικού λογαριασμού, ενώ το άρθρο 8, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας ασφαλώς δεν αναγνωρίζει αυτοτελές δικαίωμα ενημερώσεως το οποίο θα μπορούσαν να εγείρουν απευθείας οι ιδιώτες έναντι του παρανομούντος ή έναντι των προσώπων που απαριθμούνται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της εν λόγω οδηγίας, επιβάλλει, ωστόσο, στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την παροχή των σχετικών στοιχείων μέσω δικαστικής διαδικασίας.

- 37 Όπως προκύπτει, η επίμαχη διάταξη του εθνικού δικαίου, εξεταζόμενη χωριστά, παρέχει τη δυνατότητα προβολής μιας τέτοιας αρνήσεως χωρίς περιορισμούς, καθόσον το γράμμα της δεν περιλαμβάνει ούτε κάποια προϋπόθεση ούτε άλλη οποιαδήποτε διευκρίνιση, πράγμα το οποίο εναπόκειται εντούτοις στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 38 Έτσι, τέτοιες διατάξεις του εθνικού δικαίου, εκτιμώμενες χωριστά, είναι ικανές να παρεμποδίσουν το δικαίωμα ενημερώσεως το οποίο αναγνωρίζει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 και, κατά συνέπεια, όπως συνάγεται από τη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, να προσβάλουν το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και το θεμελιώδες δικαίωμα της διανοητικής ιδιοκτησίας.
- 39 Συναφώς, ενδεχόμενο αποτέλεσμα της ως άνω απεριόριστης και ανεπιφύλακτης δυνατότητας επικλήσεως του τραπεζικού απορρήτου είναι να αποκλείεται στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπει η οδηγία 2004/48 και των μέτρων που λαμβάνουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, ιδίως όταν αυτές επιθυμούν να διατάξουν τη γνωστοποίηση των αναγκαίων πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, η δυνατότητα να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και, όπου απαιτείται, ο εσκεμμένος ή μη εσκεμμένος χαρακτήρας της προσβολής.
- 40 Ως εκ τούτου, μια τέτοια δυνατότητα είναι ικανή να οδηγήσει σε κατάφωρη προσβολή, στο πλαίσιο του άρθρου 8 της οδηγίας 2004/48, της αποτελεσματικής ασκήσεως του θεμελιώδους δικαιώματος της διανοητικής ιδιοκτησίας, τούτο δε υπέρ του δικαιώματος των προσώπων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 να απολαύουν προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, μέσω της επιβολής σε τραπεζικό ίδρυμα της υποχρέωσης τηρήσεως του τραπεζικού απορρήτου.
- 41 Από τις ανωτέρω σκέψεις απορρέει ότι εθνική διάταξη, όπως αυτή της κύριας δίκης, εξεταζόμενη χωριστά, είναι ικανή να οδηγήσει σε κατάφωρη προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και, σε τελική ανάλυση, του δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, το οποίο έχουν οι ενδιαφερόμενοι δικαιούχοι, και ότι, επομένως, δεν είναι σύμφωνη προς την απαίτηση εξασφαλίσεως δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία σταθμίζονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48.
- 42 Εναπόκειται ωστόσο στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει την ύπαρξη, ενδεχομένως, στο εσωτερικό δίκαιο, άλλων τρόπων ή μέσων παροχής ένδικης προστασίας που να παρέχουν στις αρμόδιες δικαστικές αρχές τη δυνατότητα να διατάξουν την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών περί της ταυτότητας των προσώπων που υπάγονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48 σε συνάρτηση με τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε περιπτώσεως, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 17 αυτής.
- 43 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι στο υποβαλλόμενο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως, όπως αυτή της κύριας δίκης, που παρέχει χωρίς περιορισμούς και ανεπιφύλακτα σε τραπεζικό ίδρυμα τη δυνατότητα να επικαλεστεί το τραπεζικό απόρρητο για να αρνηθεί να παράσχει, στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, πληροφορίες σχετικές με το όνομα και τη διεύθυνση του δικαιούχου τραπεζικού λογαριασμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 44 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως, όπως αυτή της κύριας δίκης, που παρέχει χωρίς περιορισμούς και ανεπιφύλακτα σε τραπεζικό ίδρυμα τη δυνατότητα να επικαλεστεί το τραπεζικό απόρρητο για να αρνηθεί να παράσχει, στο πλαίσιο του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, πληροφορίες σχετικές με το όνομα και τη διεύθυνση του δικαιούχου τραπεζικού λογαριασμού.

(υπογραφές)